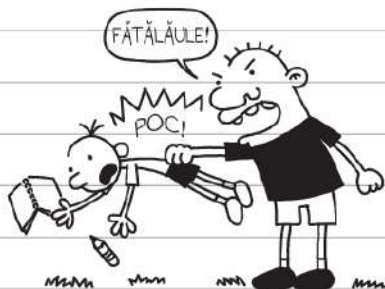

SEPTEMBRIE

Marti

În primul rând, să ne lămurim: Acesta este un JURNAL, nu un jurnal intim. Știu că așa s-ar putea crede după copertă, dar când Mami s-a dus să-l cumpere, i-am spus EXPRES să-mi ia unul care să nu arate ca un „jurnal intim“.

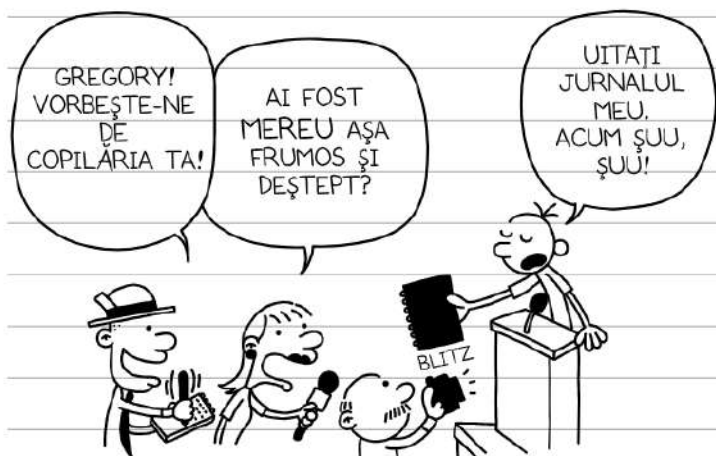
Grozav! Tot ce-mi trebuie acum e să mă prindă vreun fraier cu agenda la mine și să-și facă o idee greșită.

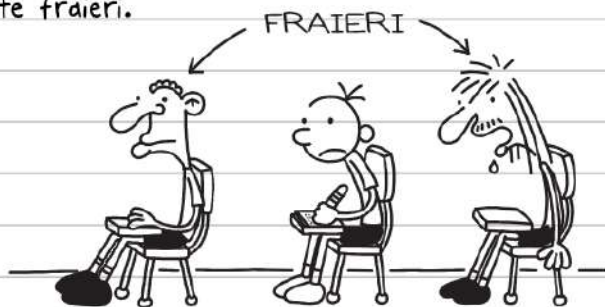
Celălalt lucru pe care vreau să-l lămuiesc este că a fost ideea lui MAMI, nu a mea.

Dar dacă ea are impresia că eu o să-mi scriu aici „sentimentele” sau ceva de genul ăsta, e nebună. Nu v-ateptati să o țin una și bună cu „Dragă jurnalule” așa, „Dragă jurnalule” pe dincolo.

Singurul motiv pentru care am acceptat să fac toate acestea este pentru că o să-mi dau seama mai târziu, când voi fi bogat și celebru, că am ceva mai bun de făcut decât să răspund toată ziua, bună ziua la întrebări stupide. Așa că agenda asta o să-mi fie de folos.

După cum spuneam, într-o bună zi voi fi celebru, dar deocamdată sunt prins la școala generală, cu niște fraieri.

Vreau doar să mai spun, ca fapt divers, că școala generală e cea mai proastă idee inventată vreodată. Puștii ca mine, care nici măcar n-au intrat în perioada de creștere, sunt amestecați cu toate gorilele alea care trebuie să se bărbierească de două ori pe zi.

Și după aia se întrebă de ce bătăușii sunt așa o mare problemă în școala generală.

După mine, clasele ar trebui organizate după înălțime, nu după vârstă. Dar iarăși, asta ar însemna că puștii ca Chirag Gupta ar fi mereu în clasa întâi.

Azi este prima zi de școală și acum o așteptăm pe doamna profesoară să se grăbească și să termine odată cu stabilirea locurilor în bănci. Așa că m-am gândit că aș putea să scriu în agendă ca să mai treacă timpul.

Apropo, să vă dau un sfat foarte bun. Trebuie să fii foarte atent unde te așezi în prima zi de școală. Intri în clasă și-ți arunci lucrurile pe oricare dintre băncile alea vechi și te trezești că-ți spune doamna dirigintă:

SPER CĂ VĂ PLAC BĂNCILE
UNDE V-AȚI AȘEZAT,
VOR FI LOCURILE VOASTRE
PERMANENTE.

Deci în clasa asta am nimerit între Chris Hosey, în fața mea, și Lionel James, în spatele meu.

Jason Brill a întârziat și aproape că s-a așezat la dreapta mea, dar din fericire am prevenit asta în ultima clipă.

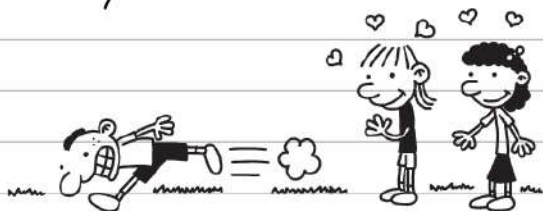

Data viitoare, mă voi așeza în mijlocul unor fete mișto, imediat cum intru-n clasă. Dar cred că dacă voi face asta ar însemna că nu m-am învățat minte după anul trecut.

Nu știu, băi, CE se-ntâmplă cu fetele din ziua de azi. Era mult mai simplu în școala primară. Faza era că, dacă erai cel mai iute alergător de la tine din clasă, toate fetele erau ale tale.

Și în clasa a cincea, cel mai iute alergător era Ronnie McCoy.

Azi e mult mai complicat. Acum depinde ce haine porți, cât ești de bogat sau dacă ai un fund frumos și de-astea. Și toți copiii ca Ronnie McCoy stau și se-ntreabă mirați ce naiba s-a întâmplat.

Cel mai popular băiat dintr-a șasea este Bryce Anderson. Chestia foarte nașpa este că mie mi-au plăcut DINTOTDEAUNA fetele, iar puștii ca Bryce au intrat în schemă doar în ultimii doi ani.

Îmi amintesc cum se comporta Bryce în școala primară.

Dar bineînțeles că acum nu mai recunoaște nimeni că eu am fost atâta amar de vreme de partea fetelor.

Cum spuneam, Bryce este cel mai popular băiat dintr-a șasea, iar asta înseamnă că noi, restul băieților, ne batem pentru celelalte locuri.

După mine, cred că eu sunt undeva pe locul 52 sau 53 în topul celor mai populari băieți din anul ăsta. Dar vestea bună este că voi avansa un loc pentru că Charlie Davies, cel de dinaintea mea, își pune aparat dentar săptămâna viitoare.

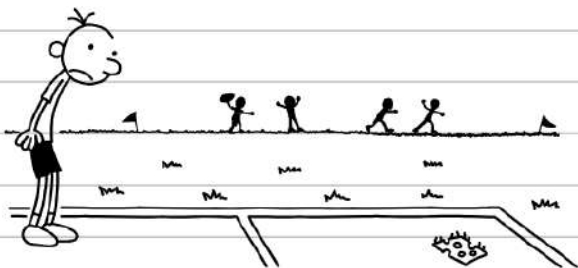
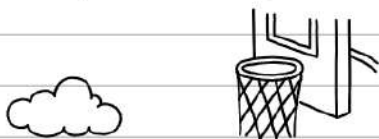

Încerc să-i explic toate chestiile astea legate de popularitate prietenului meu Rowley (care, apropo, se zbate probabil undeva pe la locul 150), dar cred că-i intră pe-o ureche și-i iese pe cealaltă.

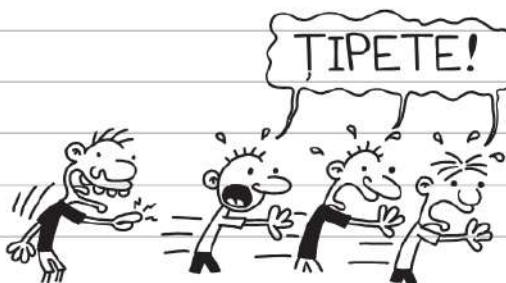
Miercuri

Astăzi am avut ed. fizică, așa că primul lucru pe care l-am făcut când am ieșit afară a fost să mă furizez până la terenul de baschet să văd dacă Brânza mai era acolo. Și era, bineînțeles.

Bucățica aia de Brânză stă pe teren de primăvara trecută. Cred că a picat din sendvișul cuiva, cine știe. După vreo două zile, Brânza a mucegăit și s-a făcut scârboasă. Nimeni nu a mai vrut să joace baschet pe terenul unde era Brânza, deși acela era singurul teren unde aveam un coș cu plasă.

Într-o zi, un puști pe care-l cheamă Darren Walsh a atins Brânza cu degetul și de-atunci a început toată faza cu Leapșa Brânzei. E fix ca o leapșă normală. Și dacă ai primit Leapșa Brânzei, rămâi cu ea până când o dai mai departe.

Singurul mod prin care te poți proteja de Leapșa Brânzei este să-ți încrucișezi degetele.

Însă nu e chiar așa de simplu să-ți aduci aminte în fiecare moment că trebuie să-ți încrucișezi degetele. Eu mi le-am lipit pe-ale mele cu scotch, ca să stea încrucișate toată ziua. Am luat un 6 la caligrafie, dar a meritat.

Puștiul ăsta, Abe Hall, a primit Leapșa Brânzei în aprilie și nu s-a mai apropiat nimeni de el tot anul. Vara asta, Abe s-a mutat în California și a luat-o cu el.

Chiar sper să nu mai înceapă nimeni cu Leapșa Brânzei, pentru că pur și simplu nu mai am nevoie de stresul ăla în viață.

Joi

Mi-e foarte greu să mă obișnuiesc cu faptul că vara s-a terminat și că trebuie să mă dau jos din pat în fiecare dimineață ca să mă duc la școală.

Vara mea n-a început tocmai bine din cauza fratelui meu mai mare Rodrick.